

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Przy udziale Prokuratora B. W. i D. J.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 07.05.2019 r. i 13.08.2019 r.

sprawy J. A. (1), syna K. i T. z domu K. urodzonego dnia (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

I. od daty dziennej bliżej nieustalonej października 2017 r. do 18 grudnia 2018 r. w P. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną R. A. oraz nieporadnymi z uwagi na wiek małoletnimi dziećmi: K. A. lat 14, W. A. lat 12, I. A. lat 7 w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał pokrzywdzonych słowami uznanymi za wulgarne oraz obelżywe, poniżał, groził pobiciem, stosował przemoc fizyczną w postaci bicia po ciele, popychania

tj. o czyn z art. 207§1a kk w zw. z art. 207§1 kk

II. w okresie od 9 marca 2011 roku do 6 października 2017 roku w P. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną R. A. w ten sposób, że naruszał jej nietykalność cielesną uderzając po głowie i dusząc za szyję, wyganiał z domu, groził zabójstwem, poniżał, ograniczał finansowo oraz małoletnimi dziećmi: E. A., K. A., W. A. i I. A. – osobami nieporadnymi ze względu na wiek, w ten sposób, że naruszał ich nietykalność cielesną, używał słów powszechnie uznanych na wulgarne i obelżywe, nie wpuszczał do domu

tj. o czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 207§1a kk

1. oskarżonego J. A. (1) uznaje winnym zarzucanego mu w pkt I i II czynu z art. 207§1a kk w zw. z art. 207§1 kk w zb. z art. 207§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na mocy art. 207§1a kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na 5 (pięć) lat próby;

3. na mocy art. 72§1 pkt 6b kk nakłada na oskarżonego obowiązek uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemocy domowej;

4. na mocy art. 73§2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

5. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. P. kwotę 1195,56 (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt pięć 56/100) złotych tytułem wykonywanej obrony z urzędu;

6. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. G. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych tytułem wynagrodzenia kuratora małoletniego pokrzywdzonego;

7. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. S. L. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia kuratora małoletniego pokrzywdzonego;

8. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wykonywanej obrony z urzędu;

9. na mocy art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

II K 157/19

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła J. A. (1) o to, że:

- w okresie od 9 marca 2011 roku do 6 października 2018 roku w P. województwa (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną R. A. w ten sposób, że naruszał jej nietykalność cielesną uderzając po głowie i dusząc za szyję, wyganiał z domu, groził zabójstwem, poniżał ograniczał finansowo oraz małoletnimi dziećmi: E. A., K. A., W. A. i I. A. – osobami nieporadnymi ze względu na wiek w ten sposób, że naruszał ich nietykalność cielesną, używał słów powszechnie uznanych za wulgarne i obelżywe, nie wpuszczał do domu, tj. o przestępstwo z art. 207 § 1a kk w zw. z art. 207 § 1 kk;

- od daty dziennej bliżej nieustalonej października 2017 roku do 18 grudnia 2018 roku w P. województwa (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną R. A. oraz nieporadnymi z uwagi na wiek małoletnimi dziećmi: K. A. lat 14, W. A. lat 12, I. A. lat 7 w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał pokrzywdzonych słowami uznany za wulgarne oraz obelżywe, poniżał, groził pobiciem, stosował przemoc fizyczną w postaci bicia po ciele, popychania, tj. o przestępstwo z art. 207 § 1a kk w zw. z art. 207 § 1 kk.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

R. i J. A. (1) są małżeństwem i mają sześcioro dzieci: Ł. A. lat 22, E. A. lat 19, K. A. lat 15, W. A. lat 11, I. A. lat 8 i J. A. (2) lat 3. Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2014 roku w sprawie III Nsm (...)Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich ograniczył J. A. (1) władzę rodzicielską nad Ł. A., E. A., K. A., W. A. i I. A. poprzez poddanie jej wykonywania nadzorowi kuratora sądowego. Postanowieniem z dnia 22 lutego 2018 roku w sprawie III Nsm (...)Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich ograniczył J. A. (1) władzę rodzicielską nad J. A. (2) poprzez poddanie jej wykonywania nadzorowi kuratora sądowego. Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2018 roku w sprawie III Nsm (...)Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich w trybie zabezpieczenia umieścił W. A., I. A. i J. A. (2) w niezawodowej rodzinie zastępczej. J. A. (1) przed kilkoma laty nadużywał alkoholu, ale obecnie nie pije alkoholu będąc nadal uzależnionym. Jest on osobą nerwową i apodyktyczną, na trudne sytuacje domowe, sprzeciw, nie spełnianie jego oczekiwań reaguje agresją. Nie potrafi kontrolować swoich emocji. Ma silną potrzebę ścisłego kontrolowania całej rodziny oraz wchodzi w konflikty z sąsiadami prezentując postawę roszczeniową. W okresie od 9 marca 2011 roku do 18 grudnia 2018 roku wszczynał awantury domowe, podczas których wyzywał żonę R. A. oraz dzieci: E. A., K. A., W. A. i I. A. słowami wulgarnymi i obelżywymi, poniżał ich, wyrażał się o nich pogardliwie kwestionując ich wartość, groził im pobiciem, wyganiał z domu, nie wpuszczał do domu, ograniczał finansowo oraz bił ich po głowie, plecach, ciągnął za uszy i popychał. Sytuacja panująca w domu powodowała, że I. A. bała się wracać do domu ze szkoły, W. A. płakał i trząsł się opowiadając w szkole o sytuacji domowej. J. A. (1) nie był dotychczas karany, ma wykształcenie zawodowe, utrzymuje się z pomocy społecznej.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: R. A. – k. 545v-546v, 171-172, 313-314, J. P. – k. 546v-548, 4-5, A. G. – k. 548-548v, 9-10, K. K. – k. 549, 18-19v, O. B. – k. 549-549v, 26-27, Ł. A. – k. 549v-550,

173-174, E. G. – k. 550-550v, 100-102, H. C. – k. 550v- 551, 338-339, 343-344, L. J. – k. 551-551v, 353-354, D. P. - 551v-552, 335-336, A. W. – k. 552v, 388-389, R. C. – k. 552v-553, 332-333, 341-342, A. Z. (1) – k. 597v, 403-404, A. Z. (2) – k. 598, 407, W. A. – k. 128-129, 194-210, K. A. – k. 131-132, 212-228, R. K. – k. 401-401v, G. M. – k. 409-409v, ponieważ powyższe zeznania są logiczne, zgodne z życiowym doświadczeniem, konsekwentne i wzajemnie się potwierdzają tworząc jeden spójny stan faktyczny. Różnice w zeznaniach świadków nie są istotne i wynikają z różnej wiedzy oraz oceny zdarzeń. W szczególności dotyczy to zeznań matki R. H. C. oraz jej rodzeństwa – D. P., A. W. i R. C., którzy zdaniem R. A. i Ł. A. przesadnie negatywnie oceniają zachowanie J. A. (1), co wynika z konfliktu pomiędzy nimi, co jest zrozumiałe biorąc pod uwagę fakt, jak traktowane są bliskie im osoby. Jak wynika z zeznań kuratora sądowego J. P., psychologa szkolnego A. G. i pracownika socjalnego K. K. czyli osób obcych i obiektywnych R. A. ma tendencje do ukrywania agresywnych czynów swojego męża tłumacząc obrażenia ciała różnymi wypadkami, a tylko od czasu do czasu, kiedy nie jest w stanie dłużej wytrzymać sytuacji domowej zaczyna ujawniać prawdziwy stan rzeczy i podobnie zachowują się będące pod jej wpływem dzieci. Potwierdza to również fakt, że po kilku miesiącach nieobecności męża w domu R. A. odpoczęła i zaczęła łagodźć ocenę jego zachowania. Sąd obdarzył wiarą opinie biegłych: opinii psychologicznej – k. 142-150, opinii psychologicznej – k. 151-159, opinii psychiatrycznej – k. 178, ponieważ zostały sporządzone przez osoby bezstronne i posiadające odpowiednie kwalifikacje. Sąd obdarzył wiarą również informacje zawarte w odpisie postanowienia Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie III Nsm (...)– k. 6-7, protokole oględzin akt – k. 33-34, aktach sprawy II K (...)Sądu Rejonowego w Puławach – k. 35-37, 80-81, danych z Krajowego Rejestru Karnego – k. 113, 462, 482, dokumentacji medycznej – k. 135, danych osobo poznawczych – k. 264, 446, wydruku z raportu interwencji – k. 348-350, procedurze niebieskiej karty – k. 357-386, protokole zatrzymania osoby – k. 417-419, materiałach dotyczących ograniczenia władzy rodzicielskiej w sprawie III Nsm (...)– k. 428-431, materiałach dotyczących ograniczenia władzy rodzicielskiej w sprawie III Nsm (...)– k. 433-439, materiałów z akt dozoru – k. 440-445, ponieważ zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości.

J. A. (1) nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że stosował jedynie metody wychowawcze, a jego nerwowość wynika z prowokacji ze strony rodziny jego żony. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego uznając, że stanowią one jedynie linię obrony, są sprzeczne z pozostałym obdarzonym wiarą materiałem dowodowym oraz doświadczeniem życiowym.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną, a zarzucany mu czyn polegający na urządzaniu wobec żony, czyli osoby zależnej oraz wobec nieporadnych ze względu na wiek jego dzieci awantur polegających na znieważaniu, groźbach, nadmiernym ograniczeniu wolności, naruszaniu nietykalności cielesnej stanowi przestępstwo znęcania się psychicznego i fizycznego określone w art. 207 § 1a kk w zw. z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Sąd uznał, że wymienione w oddzielnych zarzutach takie same czyny wobec tych samych osób tak naprawdę ze względu na ciągłość czasową stanowią jeden czyn.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd wziął pod uwagę długi czas trwania czynu, a jako okoliczności łagodzące i przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności dotychczasową niekaralność i fakt, że oskarżony przed aresztowaniem podjął terapię psychologiczną, żeby zacząć panować nad swoimi emocjami, więc nałożenie obowiązku uczestnictwa w terapii w połączeniu z dozorem kuratora może odnieść lepszy skutek resocjalizacyjny niż dalszy pobyt w zakładzie karnym. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, która zmotywuje oskarżonego do przestrzegania prawa.

Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na jego trudną sytuację materialną i liczną rodzinę do utrzymania.